14.VII. 2025.	***PONEDJELJAK*** *Franjo Solanski*	Na nakanu	*7*
		+ Stjepan i rod. Grahovac i Mijo Juranić	*18:30*
15.VII. 2025.	***UTORAK*** *Bonaventura*	+ Martina i Feith Tečić	*7*
		Za svetost, mir i obraćenje u obitelji na č. Bezgr. Srcu Marijinu i Presv. Srcu Isusovu	*18:30*
16.VII. 2025.	***SRIJEDA*** *Gospa Karmelska*	+ Ivan i ob. Rubinić	*7*
		Na nakanu	*9:30*
		Na nakanu	*18:30*
17.VII. 2025.	***ČETVRTAK*** *Branimir*	Na nakanu	*7*
		+ Nino Babić	*18:30*
18.VII. 2025.	***PETAK*** *Emilija*	+ ob. Funjak i Malačić	*7*
		+Vladimir Šajković i za duše u čistilištu	*18:30*
19.VII. 2025.	***SUBOTA*** *Zlata*	+ Milan Rožić	*7*
		+ Nada Gabaj	*18:30*
20.VII. 2025.	***16. nedjelja kroz godinu***	+ Josip i rod. Žinić i Mikulan i za duše u čistilištu	*7*
		ŽUPNA	*9:30*
		+ Milan i ob. Miklić, Križek i Đorić	*18:30*

21.VII. 2025.	***PONEDJELJAK*** *Lovro Brindizijski*	Za žive i pok iz ob. Sitar, Ladan, Grobenski, Jelica i Semenić i duše u čistilištu	*7*
		+Dragica, Andrija, Dragutin, Franjo i Katica Hrženjak, Josip, Jelka, Pero i Marija Paleka i za duše u čistilištu	*18:30*
22.VII. 2025.	***UTORAK*** *Marija Magdalena*	+ Đuro, Ljubica, Velimir i Marija Hrenić	*7*
		MISA U SV. NIKOLI	*19*
23.VII. 2025.	***SRIJEDA*** *Brigita*	+ Vladimir Prosenjak i rod. Kolar	*7*
		+ Ivan i ob. Kovač	*18:30*
24.VII. 2025.	***ČETVRTAK*** *Kristina*	+ Đuro, Ivka i Dražen Bahat	*7*
		+ Dinko Vrgoč	*18:30*
25.VII. 2025.	***PETAK*** *Jakov apostol*	+ Katarina Škrobot	*7*
		+ Krešimir Posavec	*18:30*
26.VII. 2025.	***SUBOTA*** *Joakim i Ana*	+ Ivo i Ana Nikolić	*7*
		+ Slavko Nemec	*18:30*
27.VII. 2025.	***17. nedjelja kroz godinu***	+ Andrija i Dragica Galinec, Julijana i Stjepan Vrhhovski	*7*
		ŽUPNA	*9:30*
		+ Milka Pavlović	*18:30*

ŽUPNI URED SV. ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od 8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj priprave za brak. Prijava u župnom uredu mjesec dana prije vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme omogućite posjet svećenika. Bolesnike redovito pohađamo o Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s Komunalcem vrijeme sprovoda prijavite u župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije večernje svete mise u našoj crkvi je pobožnost euharistijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 27/28 Godina XVIII 13. srpnja 2025.g.

15. nedjelja kroz godinu - godina C

ČETIRI KARAKTERISTIKE ISUSOVE DOBROTE

Evanđelje Lk 10,25-37

U ono vrijeme: Neki zakonoznanac usta i, da Isusa iskuša, upita: »Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštinim?« A on mu reče: »U Zakonu što piše? Kako čitaš?« Odgovori mu onaj: Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svoga, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i svoga bližnjega kao sebe samoga!« Reče mu na to Isus: »Pravo si odgovorio. To čini i živjet ćeš.«
Ali hoteći se opravdati, reče on Isusu: »A tko je moj bližnji?« Isus prihvati i reče: »Čovjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojnike koji ga svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva. Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, vidje ga i zaobiđe. A tako i levit: prolazeći onuda, vidje ga i zaobiđe. Neki Samarijanac putujući dođe do njega, vidje ga, sažali se pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj. Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče: 'Pobrini se za njega. Ako što više potrošiš, isplatit ću ti kad se budem vraćao.'« »Što ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojnike?« On odgovori: »Onaj koji mu iskaza milosrđe.« Nato mu reče Isus: »Idi pa i ti čini tako!«

Ostala čitanja: Pnz 30,10-14; Kol 1,15-20;

Za prvo čitanje na petnaestu nedjelju kroz godinu uzet je dio iz Knjige Ponovljenog zakona, u kojemu sveti pisac izlaže da Božji zakon nije daleko od nas, budući da je upisan u naša srca. Ako svoj život uskladimo s Božjim zakonima, tada na svom životnom putu ne možemo pogriješiti. U drugom čitanju Sveti Pavao razmatra o Kristovom božanskom dostojanstvu. Ne čini to, međutim, na apstraktan način, već odmah ukazuje na to što je Isus za nas učinio: po njemu smo dobili otkupljenje, oproštenje naših grijeha. U evanđelju se ponovno susrećemo s prispodobom o milosrdnom Samaritancu. Mnogo smo puta čuli ovu parabolu jer je to omiljena tema mnogih propovjednika. Toliko smo već puta slušali ovu prispodobu, da nas možda više i ne potresa. Jedna je od divnih zagonetki evanđelja da kod svakog čitanja u njemu otkrivamo nešto novo, i svaki čitatelj pronalazi nešto što je upravo za njega napisano. U ovoj paraboli postoji sitna okolnost koja je prilično aktualna u današnjem svijetu. Danas se sve samo za novac može dobiti, već se i za vodu mora platiti, da o drugim uslugama i ne govorimo. U paraboli ne plaća stradalnik, već onaj koji mu pomaže. Čudna je to logika u današnjem svijetu! Zamislimo da kada bi nam jednog dana stigao račun za struju i umjesto da bismo mi morali platiti, dobili jedan ček na lijepi iznos sa strane onoga koji nas opskrbljuje strujom. To je učinio milosrdni Samaritanac: ne samo da nije tražio novac, već ga je i dao. Što je smisao ove logike? Odgovor je jednostavan: to je logika dobrote. Zaustavimo se u duhu na trenutak pred evanđeoskim prizorom i promotrimo geste milosrdnog Samaritanca i

tada ćemo shvatiti što je logika dobrote. Primijetimo ovdje da se u drugim jezicima ne koristi atribut »milosrdni«, već »dobar«. Dobrota je širi pojam od milosrdnog. U ponašanju Samaritanca možemo zapaziti četiri stvari: zapazio je čovjeka u potrebi, sagnuo se do njega, podigao ga je i konačno ostavio je novac za njegovu daljnju skrb.

Prva karakteristika dobrote je da primijeti drugoga i odmah zapazi ako drugi ima potrebu za čime. Nažalost, mnogo se ljudi brine samo za sebe, koristeći ponekad onaj pogrešni pogled na svijet, da se ne treba miješati u tuđe živote. Taj stav je eventualno ispravan dotle dok je drugome dobro, ali ako ga pogodi nevolja, tada se ne može pobjeći od poziva da mu priteknemo u pomoć. Za to je međutim potrebno da naše oko ne samo gleda, već da i vidi.

Druga karakteristika dobrote je da se spusti do drugoga, do potrebitoga. Ovo slikovito može značiti da se zanimamo za druge. Danas se prečesto čuje riječ »što se to mene tiče«. Kada je riječ o ljudskim sudbinama, tada ravnodušnosti nema mjesta: ili ćemo se spustiti do drugoga ili ćemo proći pored njega kao ona dva evanđeoska lika, koji su doduše vidjeli čovjeka u nevolji, ali su prošli pored njega.

Treća karakteristika dobrote je da podigne drugoga, odnosno da se trudi stvarno pomoći čovjeku u nevolji. To može biti riječ ohrabrenja ili buket cvijeća ako posjećujemo bolesnika. Ovdje se ugrađuje milosrđe, kako to u Katekizmu Katoličke Crkve čitamo: »Djela milosrđa su očitovanja ljubavi putem kojih priskačemo u pomoć našem bližnjemu bilo u tjelesnoj bilo u duhovnoj potrebi.«

Četvrta karakteristika dobrote je da je velikodušna, nije kalkulantska, ne gleda žrtvu koja se od njega traži, već gleda samo drugog čovjeka koji je upućen na nas. Dobrota nema cijenu. Ne može se nekome učiniti usluga tako da mu potom ispostavimo račun. Parabola koja govori o milosrdnom Samaritancu nije samo etički poticaj. Isus je u svakoj svojoj paraboli prikazao sebe i ujedno je govorio i o nebeskom Ocu. Isus je naš dobri Samaritanac, koji vidi naše nevolje, saginje se do nas, podiže nas i za svoju dobrotu nam ne ispostavlja račun.

ISUSOVA VELIKODUŠNA LJUBAV - 16. nedjelja kroz godinu

Evanđelje Lk 10, 38-42

U ono vrijeme: Isus uđe u jedno selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću. Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. A Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: »Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne.« Odgovori joj Gospodin: »Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.«

Ostala čitanja: Post 18,1-10a; Kol 1,24-28;

Za prvo čitanje na šesnaestu nedjelju kroz godinu, uzet je opis iz Knjige Postanka u kojemu se možemo diviti Abrahamovoj gostoljubivosti. Opazio je trojicu nepoznatih muškaraca, ali u njima je prepoznao Boga. Kao dar dobio je takvo obećanje koje je nadilazilo svaki najskriveniji njegov san: Sara će roditi sina. Bog će svaku našu pomoć učinjenu drugima nagraditi. U drugom čitanju sveti Pavao dokazuje ljubav svojim kološanskim vjernicima tako što svoje patnje prikazuje za njih. I naša patnja dobiva smisao samo onda ako ju prikažemo u korist drugih.

Evanđelje započinje idiličnom slikom: vidimo Isusa kako u obiteljskom okruženju očekuje ručak u društvu svojih dragih prijatelja, Marte i Marije. Ali idilično stanje brzo gubi svoj čar zbog Martinog energičnog nastupa. Marta je ustvari okrivila Isusa da nije obratio pozornost na nje¬zinu užurbanost. Isus je blago, ali prilično jasno ukorio Martu. Međutim, i ovdje, kao i u svim drugim evanđeoskim izvješćima, glavni likovi nisu Marta i Marija, već Isus. Postavimo nekoliko pitanja Isusu, možda ćemo bolje razumjeti što se stvarno dogodilo u spomenutom obiteljskom krugu. Prije svega voljeli bismo saznati je li Isus sa svojim učenicima bio pozvani gost ili se iznenada, bez svake najave pojavio, računavši na velikodušnost dobrih prijatelja? Iz opisa evanđelista mogli bismo zaključiti da se Isus sa svojim učenicima bez prethodne najave pojavio u selu gdje su svratili u Martinu kuću. Ako bi to bilo točno, možemo zamisliti da je Marta doista imala briga kako ugostiti desetak ljudi. Da su unaprijed najavili svoj dolazak, sigurno bi mnogo toga unaprijed pripremila, kako to svaka brižna domaćica čini. Ovako bila je prisiljena upotrijebiti svu svoju snalažljivost i snagu da svojim gostima pruži najbolje moguće. Zamislimo se nad ovakvim Isusovim ponašanjem, jer on i danas na sličan način zna pokucati kod nas, iznenada, bez prethodne najave. Nesreće, bolesti, razočaranja rijetko traže našu suglasnost da bi nas snašli, jesmo li u stanju i u takvim slučajevima prepoznati Isusa i učiniti sve u cilju da ga lijepo dočekamo? Samo to »lijepo ga dočekati« ne znači nužno užurbanost, što je činila Marta, već bismo često trebali s Marijom sjesti do nogu Gospodinovih i slušati njegove riječi. Naime, često stojimo zbunjeni pred neshvatljivim Božjim planovima, stoga je svrsishodnije poslušati ga, što nama zapravo želi reći. Kao drugo, željeli bismo saznati zašto je Isus svuda vodio i svojih dvanaest apostola? Zar nije pomislio da time stavlja na veliku kušnju svoje domaćine? Znamo da su njegovi apostoli bili sa njim na svadbi u Kani, a i sada čitamo o događajima u množini, znači i ovdje su njegovi apostoli bili s njim. Naša prva misao može biti onaj ohrabrujući zaključak da tamo gdje je Isus bit će i njegov učenik, kao što je to on obećao. Dobro je znati da se to obećanje ne odnosi samo na križ i na muku, već i na radost i na mir. Moguć je, međutim, i drugi zaključak: Isus k nama nikada ne stiže sam. To je pak upućivanje na onu njegovu rečenicu da ono što smo učinili jednom od njegove najmanje braće, njemu smo učinili. Kršćanska duhovnost uvijek je konkretna, koja skrbi i pomaže druge. Treće naše pitanje uputili bismo dvjema sestrama. Što se dogodilo nakon Martine energične intervencije? Je li Marta utihnula i je li Marija ušla u kuhinju pomoći svojoj starijoj sestri? Ne znamo, ali možda i nije važno znati odgovor. Isusove prispodobe i riječi upućene drugima često su nezavršene, što poručuje da ih mi trebamo nastaviti i na sebe primijeniti. I danas postoje Marte koje aktivno služe, i postoje Marije koje moleći slušaju Isusove riječi. Ali i u nama žive, trebaju zajedno živjeti pod jednim krovom, obje: Bog ponekada od nas traži da budemo Marte, koje s ljubavlju skrbe o drugima, ali ponekada da budemo i Marije, koje s ljubavlju slušaju njegove riječi.

Zaustavimo se na kraju kod još jednog sudionika, o kojemu doduše nije bilo riječi, ali koji je sigurno bio prisutan: kod Lazara. Iz jednog drugog teksta saznajemo da je Isus volio Lazara, Martu i Mariju. Volio ih je takve kakvi su bili: šutljivog Lazara, skrbnu Martu i kontemplativnu Mariju. Isusova ljubav je velikodušna ljubav: u svakom čovjeku traži lijepo, Plemenito i pozitivno.